

sbudźić a naš s wami psched ƚo postajić? Wo-
prawdže, tuta wješełosc ƚ Pawołoweje nadźije na pschichodne
horjestawanje morwch njebě nicžo hač ƚód jeho čerpcenjow.

A niž jenož tajka wješeła nadźija, ale jeho žyłe
duchomne žiwjenje, jeho wěra a lubosc, jeho wachowanje,
modjenje a wojowanje ƚo wschědnje s nowa pošylnjowasche
psches tajke Bože domapntanje w čerpcenjach. Wot teho
wón praji: Teho dla my njewošłabnjemy, ale hač
runje naš s wonkomny čłowjek ƚo sčas, dha
wsčas tón snutskomny ƚo wote dnja do dnja
wobnowi. Moji lubowani! nicžo wjetsche a krašnische
wsčas njemóžemy ƚebi žadacz sa tuto žiwjenje, hač so by
ƚo naš snutskomny čłowjek wot jeneho dnja do drugeho
bóle wobnowjał k sħubjenej Božej podobnosći. O kak wjele
stareho je hišcže na naš a we naš, sčtož k nutšiczu do
njeskeho kralestwa njeje hišcže kħmane a dyrbi ƚo hišcže
pscheměnicž a wobnowiž psches Božu ħnadu! W dnjach
wješeła a derjehicža, hač runje čže naš Bóħ tež psches
dobroty k ƚebi čahnyč, mamy ħusto mało ƚoda sa ƚwoje
wutrobny. Teho dla sčzele Bóħ tón ħnyes srudobu, kaž wón
ƚuchej semi po dołhim ƚlónčnym času wopłodžazy desčczik
sčzele, so by wutroba ƚód pschinyešła, kiž by ƚo jemu spo-
dobał. ħdyž ƚwoju njemóz a ƚlaboscž pošnajemy porujo
Božej móžnej ruzy, kiž nad nami leži, ħdyž ƚwoje psche-
ħreščenje psched Bohom wopomnimy, s kotrymž ƚmy wjele
wótrichu sčtrasu sašłuzili, hač tajke lóžke pošhoštanje, ħdyž
wuknjemy wołacz a sħychowacz k temu, kiž móže ƚam čělo
a dušchu se sčazjenja wumóz, ħdyž Bože ƚłowo pytamy, kiž
móže ƚamo trosčtowacz we wschěm duchomnym spytowanju,
ħdyž jo wuknjemy pschego lěpje sħymicž a jeho móž sčzucž
na našich wutrobach, ħdyž ƚo Šħrystušoweho ħórkeho čer-
pcjenja a wumrjecža ƚwěrnischo, dyžli ħewał, dopomnimy,
ħdyž počnjemy ħladacz na ƚubjenu njeske krašnosć a
s wulkim žadanjom čačacz na pschichodne wumóženje se
wscheho sčeho, ħdyž w kšichu pschibjeramy we sčerpliwošći,
ponižnosći a ƚwěrnosći psched Bohom a ludźimi a ƚo bóle
sa dušchu staramy, dyžli prjedy w dobrch dnjach, — nejštu
to krašne ƚody čerpcenjow? ħaj, to je přenje wotpoħla-
danje Božeje lubosče w čerpcenjach wěryžnych kšesčizjanow,
so njedyrbja ich duchomnemu žiwjenju žanu
sčłodu, ale wužitk pschinyešć.